

Stoga je, suprotno stajalištu Općeg suda, relevantan trenutak za izračun roka za podnošenje tužbe za poništenje isključivo tužiteljev primitak druge FMSA-ove odluke. Naime, prvo SRB-ovo rješenje zamijenjeno je drugim SRB-ovim rješenjem.

Čak i ako se pretpostavi da prvo SRB-ovo rješenje nije u potpunosti zamijenjeno nego samo izmijenjeno drugim SRB-ovim rješenjem, u skladu sa sudskom praksom, opet bi isključivo primitak druge FMSA-ove odluke bio relevantan za početak roka za podnošenje tužbe.

Tužitelj nadalje smatra da, suprotno stajalištu Općeg suda, uzimajući u obzir posebnosti ovog slučaja, nije imao obvezu zatražiti prvo SRB-ovo rješenje i na taj način upoznati se s njegovim sadržajem i obrazloženjem. Naime, takva obveza u svakom slučaju ne postoji ako – kao u ovom slučaju – nije jasno na koga se navodni zahtjev odnosi ni što je njegov predmet.

Naposljetku, zbog načela zaštite legitimnih očekivanja, međutim, u svakom slučaju zbog ispričive zablude, treba smatrati da je poštovan rok za tužbu.

Kao drugo, Opći sud je počinio pogrešku koja se tiče prava time što je polazio od toga da tužitelj nije iznio tužbene razloge i argumente u vezi s drugim SRB-ovim rješenjem. Tim se utvrđenjem povređuje tužiteljevo pravo na saslušanje koje proizlazi iz članka 47. stavka 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima. Opći sud zanemario je različita tužiteljeva očitovanja, pogrešno ih nije razmatrao pri donošenju odluke i tako tužitelju nije osigurao pošteno suđenje.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. rujna 2019. uputio Landgericht Gera (Njemačka) – MM
protiv Volkswagen AG**

(predmet C-663/19)

(2019/C 399/36)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landgericht Gera

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: MM

Tuženik: Volkswagen AG

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 6. stavak 1. i članak 27. stavak 1. EG-Fahrzeugsgenehmigungsverordnungs (u daljnjem tekstu: EG-FGV) ⁽¹⁾, odnosno članak 18. stavak 1., članak 26. stavak 1. Direktive 2007/46/EZ ⁽²⁾ tumačiti na način da proizvođač povređuje svoju obvezu izdavanja valjane potvrde u skladu s člankom 6. stavkom 1. EG-FGV-a (odnosno svoju obvezu dostavljanja potvrde o sukladnosti u skladu s člankom 18. stavkom 1. Direktive 2007/46/EZ) ako je u vozilo ugradio zabranjen poremećajni uređaj u smislu članka 5. stavka 2., članka 3. točke 10. Uredbe (EZ) br. 715/2007 ⁽³⁾, dok se stavljanjem takvog vozila na tržište povređuje zabrana stavljanja vozila na tržište ako ne postoji valjana potvrda o sukladnosti u skladu s člankom 27. stavkom 1. EG-FGV-a (odnosno zabrana prodaje ako ne postoji valjana potvrda o sukladnosti u skladu s člankom 26. stavkom 1. Direktive 2007/46/EZ)?

U slučaju potvrdnog odgovora:

- 1.a. Štiti li se člancima 6. i 27. EG-FGV-a, odnosno člankom 18. stavkom 1., člankom 26. stavkom 1. i člankom 46. Direktive 2007/46/EZ također krajnjeg kupca i, u slučaju daljnje prodaje na tržištu rabljenih automobila, osobito idućeg kupca automobila i u pogledu njegove slobode djelovanja i njegove imovine? Kada kupac automobila kupi rabljeni automobil koji je stavljen na tržište a da pritom nije izdana valjana potvrda o sukladnosti, predstavlja li to jednu od opasnosti zbog čijeg su sprječavanja te norme donesene?
2. Štiti li se člankom 5. stavkom 2. Uredbe (EZ) br. 715/2007 također krajnjeg kupca i, u slučaju daljnje prodaje na tržištu rabljenih automobila, osobito idućeg kupca automobila i u pogledu njegove slobode djelovanja i njegove imovine? Kada kupac automobila kupi rabljeni automobil u koji je ugrađen zabranjen poremećajni uređaj, predstavlja li to jednu od opasnosti zbog čijeg je sprječavanja ta norma donesena?
3. Treba li članke 6. i 27. EG-FGV-a, odnosno članak 18. stavak 1., članak 26. stavak 1., članak 46. Direktive 2007/46/EZ i članak 5. stavak 2. Uredbe (EZ) br. 715/2007 tumačiti na način da se, u slučaju povrede tih odredbi, od uračunavanja naknade za uporabu za stvarnu uporabu vozila u odštetu krajnjem kupcu mora odustati u cijelosti ili djelomično (prema potrebi: na koji način, odnosno u kojoj mjeri?) ako krajnji kupac zbog te povrede može zahtijevati i zahtijeva poništenje ugovora o kupnji vozila? Mijenja li se tumačenje ako je uz povredu postojala i obmana homologacijskih tijela i krajnjih kupaca u pogledu toga da su svi uvjeti za homologaciju ispunjeni i da je korištenje vozila na cesti neograničeno dopušteno i ako je svrha povrede i obmane smanjenje troškova i ostvarivanje najveće moguće dobiti velikim obujmom prodaje, istodobno osiguravajući konkurentsku prednost na štetu neupućenih kupaca?

(¹) EG-Fahrzeuggenehmigungsverordnung (Uredba o EZ-homologaciji vozila) od 3. veljače 2011. (BGBl. I str. 126.), kako je zadnje izmijenjena člankom 7. Uredbe od 23. ožujka 2017. (BGBl. I str. 522.).

(²) Direktiva 2007/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. rujna 2007. o uspostavi okvira za homologaciju motornih vozila i njihovih prikolica te sustava, sastavnih dijelova i zasebnih tehničkih jedinica namijenjenih za takva vozila (SL 2007., L 263, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 35., str. 103.)

(³) Uredba (EZ) br. 715/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. lipnja 2007. o homologaciji tipa motornih vozila u odnosu na emisije iz lakih osobnih i gospodarskih vozila (Euro 5 i Euro 6) i pristupu podacima za popravke i održavanje vozila (SL 2007., L 171, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 30., str. 284.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. rujna 2019. uputio Augstākā tiesa (Senāts) (Latvija) – SIA „Soho Group” protiv Patērētāju tiesību aizsardzības centrs

(predmet C-686/19)

(2019/C 399/37)

Jezik postupka: latvijski

Sud koji je uputio zahtjev

Augstākā tiesa (Senāts)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj u prvostupanjskom postupku i žalitelj u kasacijskom postupku: SIA „Soho Group”

Druga stranka u kasacijskom postupku: Patērētāju tiesību aizsardzības centrs

Prethodna pitanja

1. Je li pojam 'ukupni troškovi kredita za potrošača', definiran u članku 3. točki (g) Direktive 2008/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (¹) od 23. travnja 2008. o ugovorima o potrošačkim kreditima i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 87/102/EEZ, autonomni pojam prava Europske unije?